

Bestyrelsens årsberetning 1. marts 2014

Velkommen til Trykkefrihedsselskabets tiende generalforsamling.

Når man engang kikker tilbage på det forløbne år, tror jeg, man vil huske det som det år, opinionen for alvor flyttede sig, og det blev klart, selv for Politiken, at ytringsfriheden er truet, truet fra islamisk side. Et indlysende faktum, som Trykkefrihedsselskabet har forsøgt at gøre danskerne begribeligt siden 2005. Naive mennesker kunne tro, at det var attentatet på Lars Hedegaard 5. februar 2013, der havde rykket debatten. Det var det ikke.

Det var først da en mand af anden etnisk oprindelse i Politiken kom med en, i øvrigt meget heftig islamkritik, at Politiken-segmentet foldede ørerne ud.

For det nytter ikke noget, at det, man siger, er sandt, når den, der siger det, ikke har den rigtige alder, ikke har den rigtige hudfarve og ikke siger det i den rigtige avis.

Sådan er det nu engang her i landet.

Dette tommetykke hykleri skal ikke afholde os fra at glæde os over udviklingen. Især er det glædeligt, at de borgerlige partier, med De Konservative i spidsen, er vendt på en tallerken i synet på §266b og nu stiller en reform af denne skandaløse paragraf i udsigt efter næste valg.

Vi skal sørge for at holde dem i ørerne, så de ikke glemmer dette løfte.

Fremgang

Hvis vi kaster et blik på vores egne indre anliggender må vi sige, at det går godt. Som det fremgår af regnskabet, har vi oplevet en medlemsfremgang. Vores budget er stadig skrabet, men vi kommer alligevel ud med et pænt overskud. Det skyldes først og fremmest, at bestyrelsen i denne forening knokler uden at få en øre for det.

Vi har haft en høj mødefrekvens og møderne har været velbesøgte.

Kun et mindretal af dem har haft islam på programmet, men det er til gengæld

dem, der - nok engang – er løbet med mediernes opmærksomhed.
Det gælder ikke mindst mødet med Ahmed Akkari i august. (I parentes skal det bemærkes, at Akkari optræder i Trykkefrihedsselskabet igen 29. marts sammen med eks-islamisten Morten Storm. Akkari er ved at blive en ven af huset!)

Men lad mig også fremhæve de andre emner, vi har forsøgt at sætte på dagsordnen:

For det første venstrefløjens betændte forhold til ytringsfriheden – et fuldstændigt underbelyst emne, vi har tænkt os at forfølge -

for det andet noget så eksotisk som litterær autofiktion, som vi fik selveste Fay Weldon til at komme og tale om.

Og for det tredje sandheden om Voltaires syn på ytringsfriheden.
Belysningen af ytringsfrihedens historie er også noget, vi påtænker at fortsætte med.

Ændringer

Året har også budt på ændringer:

I efteråret stoppede Lars Hedegaard som redaktør af Sappho.dk og Dan Ritto overtog posten, som han nu bestrider sammen med mig.

Hjemmesiderne er blevet lagt om. Ved sidste generalforsamling bebudede vi en sammenlægning af Sappho.dk og Trykkefrihedsselskabets hjemmeside. Det kom på plads 1. januar, takket været vores effektive og visionære webmaster Lone Jacobsen. Mange har skullet vænne sig til, at Sappho har taget navneforandring til Trykkefrihed.dk. Vi synes selv det er et fremskridt, og er meget tilfredse med resultatet, som er blevet flot og først og fremmest langt mere overskueligt. Vi håber I deler vores opfattelse.

Nye tiltag

Lad mig også nævne de nye tiltag, bestyrelsen har lanceret i det forløbne år.

1. For det første har Trykkefrihedsselskabet for første gang deltaget i Folkemødet på Bornholm, meningernes marked, hvor venstrefløjsaktivister ikke overraskende dominerer. Men de skal ikke løbe med hele billedet. Så selvfølgelig skal Trykkefrihedsselskabet også være der.

Vores deltagelse i 2013 blev en succes, som har vi tænkt os at gentage til juni.

2. For det andet har vi indledt en foredragsvirksomhed, hvor vi tilbyder at komme ud i politiske ungdomsforeninger, i skoler – hvor det skal være - og holde et grundforedrag om ytringsfriheden og truslerne imod den. Vi har hidtil haft gode erfaringer med denne aktivitet og vil fortsætte med den.

3. Det tredje, jeg vil nævne, er et initiativ, som stadig kun er i støbeskeen: Vi vil gerne kunne tilbyde rådgivning til personer, der kommer i klemme på deres arbejde pga. noget de har ytret. Vi har allerede haft en henvendelse, hvor vi kunne gøre gavn. Jeg skal ikke løfte sløret for sagen, men kan godt betro jer, at Aia Fog, der har speciale i ansættelsesret, her ydede vigtig konsulentbistand. I det omfang vi har vi ressourcer til det, vil vi gå videre med dette initiativ.

4. Og lad mig til sidst i denne opremsning nævne, at vi efter utallige opfordringer omsider har taget os sammen til at holde et møde på den anden side af Storebælt. Det skete i oktober. Vi har nu besluttet hvert år at holde mindst et møde i Aarhus af hensyn til vore jyske medlemmer. Vores effektive og uundværlige mand i Smilets By, Dan Ritto, er allerede i gang med at arrangere næste møde derovre.

Udfordringen

Der er med andre ord opgaver nok, nok at kæmpe for. Hvad er det så vi kæmper imod?

I første omgang er den værste modstander selvfølgelig den islamiske trusselskultur, som vi efterhånden kender til bevidstløshed. Herefter multikulturalismen og alt hvad deraf følger, som dikterer god tone på bekostning af fri tale og som er skyld i, at trusselskulturen overhovedet har nået vore breddegrader.

Men den største modstander, vi har at kæmpe med, er, som jeg ser det, ligegyldigheden, apatien, mageligheden hos vore egne.

Hvis folk vågnede op og så virkeligheden i øjnene i stedet for at fortrænge den, ville de så nemt som ingenting kunne gennemskue multikulturalismen og det ville så være en overkommelig opgave at give de islamiske trusler den modstand, der ville tage luften ud af dem.

Det er ligegyldigheden, vi skal ruske op i.

Og midt i al apatien er det jo glædeligt at dette Selskab på 10. år er *still going strong*.

Der er ingen, der har bedt os om at påtage os dette arbejde. Der er ingen, der lønner os for det. Vi gør det kun, fordi vi synes det er vores forbandede pligt at gøre det. Det fortsætter vi med at gøre, så længe I bakker os op i dette arbejde. For uden medlemsopbakning kunne dette Selskab absolut intet udrette. Så tusind tak til alle jer, der år efter år indbetaler jeres kontingent. Vi har brug for det. Og også tusinde tak til vores frivillige hjælpere, der stiller op hver gang, vi har et møde og endelig tak til bestyrelsen først og fremmest til vores sekretær, Kit, der står med den daglige arbejdsbyrde.

Og nu, hvor vi er i takkeafdelingen, er der selvfølgelig en, jeg i særlig grad gerne vil takke.

Tak til Lars

Vores afgående formand, Lars genopstiller som bekendt ikke i år. Kaptajnen for den stolte Trykkefrihedsskude går fra borde. Det er en epoke, der hermed afsluttes.

Det var Lars, der var med til at stifte Selskabet i 2004 og det var ham, der med sikker hånd har udstukket Selskabets kurs siden dets spæde start.

Der bliver lejlighed til at sige mange smukke ord om Lars senere. I denne sammenhæng er der to ting, jeg vil fremhæve:

For det første Lars' fantastiske iværksætterånd. Hans evne til at undfange nye ideer og projekter og sætte dem i søen. Den er helt uden sidestykke og dette Selskab er en frugt af den.

Og så er der opsætsigheden, den intellektuelle oprørskhed. ”Det skal de kraftedeme ikke har lov til!” Den sætning har jeg, i forskellige variationer, hørt

Lars sige et utal af gange, efterfulgt af en opfordring til modangreb, vel at mærke til begavet og vittigt modangreb, tilsat bidende ironi og sproglig elegance. Lars har altid angrebet meningseliten med dens egne våben og gjort den offensive urokkelighed til varemærke for dette Selskab. Det er der ingen, der kan gøre ham efter.

Som bekendt er tak kun et fattigt ord.

Men jeg tror, jeg taler på alles vegne, når jeg retter en varm tak til dig for din – i bogstavelig forstand - enestående indsats for Trykkefrihedsselskabet.

Og hermed giver jeg ordet til Trykkefrihedsselskabets afgående formand.